

Lars Løkke Rasmussens tale ved pressemøde om nye ministerier

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Udenrigsminister

Dato

28. august 2024

Omstændigheder

Talen er fra pressemødet om den kommende politiske sæson.

Det er jo det meget fine ved denne regering, det er, at vi har et meget højt ærlighedsniveau også internt. Så selv når man brænder et straffespark, som ingen har opdaget, så siger vi det til hinanden. Så vi kender hinanden.

Og derfor vil jeg også gerne kvittere for, at vi, her efter vi er kommet hjem fra en meget kort sommerferie, har tilbragt mange gode timer sammen for at lægge en slagplan for det folketingsår, vi tager hul på nu. Som byder på mange spændende opgaver, og statsministeren og forsvarsministeren har jo nævnt mange af dem. Og til en af dem hører jo, at vi om mindre end et år har overtaget formandskabet for EU, på et tidspunkt hvor der er brug for mere Europa, et Europa, der står sammen. Krigen i Ukraine. Hele den geopolitiske situation. Presset fra Kina. På det tidspunkt har der også været valg i Amerika, vi ved ikke, hvordan det ender, men uanset hvordan det ender, så bliver der brug for mere og ikke mindre Europa. Og det er selvfølgelig en fælles opgave for os at varetage det formandskab så professionelt som overhovedet muligt. Over tid har det at have et formandskab jo ligesom forrykket sig, efter at man i EU også har fået en fast formand for Rådet og i virkeligheden også en stærkere Kommission. Men det rækker ikke ved, at det er en stor opgave, jo ikke mindst for statsministeren, men også alle vores ressortministre. Og vi vurderer, at hvis vi skal gøre det på en klog måde, hvor der også bliver plads til for sådan en som mig at passe andre gøremål, så kan vi med fordel udnævne en europaminister. Så det gør vi, og det gør vi nu. Det er et godt tidspunkt. Der er cirka et år til, at vi overtager det. Vi kommer med i trojkaen ved årsskiftet, så vi udnævner en europaminister. Vi er allerede pænt i gang med forberedelserne, lige fra logo til hvad for nogle venues, der skal bruges rundt omkring i landet. Men det er klart, at når selv

formandskabet kommer, så bliver det med et betydeligt arbejdspress at servicere det generelle råd i Europa at bygge bro til de andre lande, til Parlamentet med videre.

Så det bliver godt, at vi i Udenrigsministeriet får en minister, der er dedikeret den opgave. Som sagt står vi over for store opgaver i Europa, og Ruslands invasion af Ukraine er jo med tydelighed det, der står stærkest, og som jo ud over selve Ukraine og perspektivet for at få dem med i Europa, få krigen afsluttet, jo også rækker videre til de andre frontlinjestater og lande på Vestbalkan. Og det er en bunden opgave for vores generation, så man ikke skal undervurdere vanskeligheden af at hjælpe de her lande over målstregen. Fuldstændig ligesom vi gjorde det med de baltiske lande for 30 år siden. Det kommer også med en pris, i hvert fald på den korte bane. Det må man ikke være uærlig omkring, hvis vi kigger år frem, så må vi jo naturligt forvente, at vi også kommer økonomisk til at bidrage til det her. Og det er jo en af de faktorer, man skal tage med, når man ser på, hvordan er vores udfordringer også rent økonomisk de kommende år. Men det er en bunden opgave, for magtens tomrum findes ikke. Og hvis ikke vi hjælper Ukraine og de andre frontlinjestater i land med de reformer, der skal til, for at de kan blive en del af den europæiske familie, så kaster vi dem i armene på Rusland, og det er ikke i vores interesse. Så det er godt, at vi får en europaminister. Og det er i øvrigt godt, at vi står stærkt politisk over for det her formandskab som ubetinget et af de lande i Europa, der gør mest i Ukraine.

Med en grøn trepart, som statsministeren nævnte, som jo er et eksempel til efterfølgelse. Det er jo vildt at tænke på, at man i andre europæiske hovedstæder oplever landmænd, der brænder traktordæk af i gaderne, og klimaaktivister, der limer sig fast til motorvejene. Og i Danmark, der bringer vi alle ind i det samme rum og laver en aftale om den største forandring af det danske landskab siden Dalgas oven på krigen i 1864, hvor vi indad skulle vinde, hvad vi udad tabte. Det er den største forandring. Og hvor er det fantastisk, at vi også har et politisk klima, hvor vi tør sige til hinanden, at det jo altså ikke er gjort med et møde foran en glasdør og en politisk aftale. Djævlens ligger jo i detaljen, og der skal virkelig sættes styrke bag for at få det her gennemført, og det gør vi nu. Det er jeg meget glad for.

Blandt de her europæiske udfordringer er der også den udfordring, at Europa bliver mindre. Ikke i geografi, men i fylde, hvad end vi måler på befolkningstal eller økonomiske tyngde. Og det begynder man at tale om rundt omkring som

en af tidens store udfordringer. Og det er jo også en debat, vi selv har rejst, både i mit parti og i andre regeringspartier og bredere i det danske samfund. Og det er en debat, som vi skal tage alvorligt. Statsministeren har jo hegnet den ind. Altså det her er jo ikke noget med at løfte pegefingre eller formane folk om, hvordan de skal leve deres liv. Men det siger jo sig selv, at sådan som det er for nærværende med de børnetal, vi ser ind i, så ser vi ind i et meget, meget forandret Danmark, når vi kommer en generation og to generationer frem. Og vi ser ind i et meget anderledes Europa. Det ønsker vi at tage alvorligt. Statsministeren nævnte, at vi jo nu står med en pludselig opstået økonomisk gevinst på 2,5 milliarder kroner. Og det vil man jo normalt blive glad for. Tænk sig at have 2,5 milliarder kroner i lommen, som ikke skal bruges til det, man regnede med. Og det er jo ikke, fordi de skal brænde i lommen, men det er jo en ærgerlig besparelse. Altså, fordi det er jo et udtryk for, at der kommer færre børn. Men det er jo også en besparelse, som sådan set også giver en mulighed for, i hvert fald i en eller anden udstrækning, at tænke på, om man så ikke kan investere den i at gøre noget ved problemet, så at sige. Så det tager vi hul på, som statsministeren har sagt. Jeg tror, vi alle sammen føler os enormt inspireret af det grønne trepartsforløb, som jo var efter en årrække, hvor der var et stort erkendt samfundsproblem, at lokke de mennesker ind i rummet, der skulle til for at løse det. Den her udfordring er nok lidt anderledes, fordi man kan nok ikke bare lige inviterer nogen ind i morgen og løser det. Fordi, hvad dækker det egentlig over? Hvad er holdninger? Hvad er moral? Hvad er kultur? Hvad er livsvilkår? Hvad er manglende fleksibilitet i familielivet? Hvad ligger bag? Og det er jo baggrunden for, at vi gerne vil sætte gang i en struktureret debat, hvis man kan sige det på den måde, og få gode idéer på bordet, blive klogere på, hvad det er, der gør, at folk i et af verdens lykkeligste lande, et af verdens bedste lande, har mindre lyst til at sætte børn i verden, end man havde for en generation siden.

Lad os få diskuteret det på en ordentlig og struktureret måde. Og så tror jeg, at det er vores tanke, at vi også, inspireret af den grønne trepart på et tidspunkt, med fuld respekt for overenskomstforhandlingerne næste forår, bringer folk sammen for at få truffet de beslutninger, der måske kan gøre det her billede lidt anderledes og lidt mere håbefuldt. Så vi har ikke sat til- og frasedler på de her 2,5 milliarder, der lige dumper ned fra himlen. Og det får mig til at sige, at i det hele taget så har vi valgt nu at være lidt varsomme med at sætte til- og frasedler på de penge, der ligger og brænder i lommen. Fordi vi har en sund og robust økonomi i Danmark. Der kommer finanslovsforslag frem på fredag. Man vil kunne se, at vi har et udisponeret råderum frem til 2030. Og vi har valgt at sige, efter ret

grundige drøftelser, at det er penge, vi lader ligge for nærværende. For vi kan godt få øje på, at der er mange udfordringer de kommende år. Der er hele forsvaret med et klart signal fra NATO-topmødet om, at 2 pct., det er gulvet, og det er ikke loftet. Der er den grønne trepart. Der er hele uddannelsesområdet. Der er sundhed. Altså, der er mange dagsordner, der presser sig på. Og jeg siger det bare stilfærdigt, og det er så det sidste, jeg siger, for lige at nuancere det her billede af, at vi skulle flyde i mælk og honning. Det er jo et lige så forkeret billede, som et billede, der måske stod lidt før, om at det var multikriser det hele, og vi var altså nærmest på spanden. Sandheden er, at vi har styr på butikken, og vi har også noget frirum, men vi ved også godt, at vi står over for et sæt store udfordringer. Dem tager vi hul på at løse i den her sæson, som vi i Moderaterne glæder os rigtig meget til.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Moderaterne, Politisk tale

Relateret

Mette Frederiksens tale ved pressemøde om nye ministerier
28. august 2024

Troels Lund Poulsens tale ved pressemøde om nye ministerier
28. august 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-lokke-rasmussens-tale-ved-pressemode-om-nye-ministerier>